

Az élelmiszerutalványok helyett napi 20 fillért kapnak az inségmunkások

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy a városházán ismét fölmerült a népkonyhas inségesek külön kenyér és szalonna-adagjai körül az a gondolat, amely egyszer már a közgyűlést is foglalkoztatta a gondolat számára kedvezőtlen eredménnyel. A számvétség előterjesztést tett a polgármesternek és javasolta a külön adagok megszüntetését, mivel feleslegesen nagy adminisztrációs munkát hárt a város illetékes hivatalaira, de javasolta azt is, amint ezt szintén megírtuk, hogy a népkonyhai ebédért megdolgoztatott családfenntartó inségeseknek folyósítsa készpénzben a város a megvont különadagok értékét. Ezzel a tervvel kapcsolatban dr. vitéz Szabó Géza népjóléti tanácsnok most a következőket mondotta:

— A népkonyhasokat ezzel a rendszerváltoztatással sérelem nem éri, mert hiszen hiánytalanul megkapják készpénzben a külön-adagok értékét, sőt még valamivel többet is kapnak, mint amennyit a munkanapokra járó 10 deka szalonnát és fél kiló kenyeret megvásárolhatják. Megegyedtünk ugyanis a

várossal szerződéses viszonyban lévő szállítókkal, akik az igényjogsult népkonyhasoknak ugyanolyan áron adják ki a kenyeret és a szalonnát, mint amennyit a várostól kapnának érte. A népkonyhasok külön és állandó igazolványt kapnak, amelynek felmutatása esetén igénybevehetik a szerződéses hus- és kenyér-szállítóknál ezt a kedvezményt. Így igen sok adminisztrációs munkától megszabadul az ügyosztály, mert hiszen az eddigi utalványrendszer megszűnik. A terv az, hogy a családfenntartó népkonyhasok minden munkanapra husz-husz fillért kapnak külön-adag váltáság címen. A kenyér szerződéses ára 13.5 fillér, tehát egy fél kilóért 6.75 fillért kell fizetniük, a szalonna kilója 1.14 pengő, tehát tíz dekáért 11.4 fillért kell a népkonyhasoknak fizetniük. A husz fillérből tehát 1.85 fillért megtakarítanak. Az érdekelt inségesek különben örömmel fogadták ennek a változtatásnak a híret, mert így a készpénzfizetésért azt vásárolhatnak, amire leginkább szükségük van, de megvásárolhatják a szalonnát és a kenyeret is, ha erre van szükségük.

„A szabadtéri játékok nagy sikert és nagy hasznot jelentettek Szeged számára“

Pálffy polgármesterhelyettes és Scultéty főszámvevő tanuvallomása a szabadterei játékok sajtóperében — Teljes elégtételt kapott a rendezőség — „A nagyszabású kulturakció a városnak egy fillérébe se került“

(A Délmagyarország munkatársától.) A törvényszék Gömörj-tanáosa csütörtökön délelőtt tárgyalta azt a sajtórágalmazási pört, amelyet Pásztor József és Rácz Antal indított Sajgó József ellen. A Szegedi Naplóban a múlt év nyarán a szabadterei játékok előtt cikk jelent meg és ez a cikk a szabadterei játékok vezetőségéről azt írta, hogy a várostól 5000 pengőt zsebeltek be a játékok költségeire. Volt a cikkben még több sértő kifejezés. Sajgó József a legutóbbi tárgyaláson kijelentette, hogy a cikket nem ő írta, de vállalja érte a felelősséget. A bíróság közérdek címen elrendelte a vádlóság bizonyítását, amelynek lefolytatására csütörtökön délelőtt került sor.

Elsőnek

dr. Pálffy József polgármesterhelyettes

hallgatta ki a bíróság. Elmondotta, hogy Pásztor József és Rácz Antal járt el a városházán a szabadterei játékok ügyében. Ők kérték, hogy a város támogassa a szabadterei játékokat. A polgármesterhelyettes a kérelmet a kisgyűlés elé terjesztette, amely 5000 pengőt bizonyos kötésekkel megszavazott. Az 5000 pengőből 3000 pengőt előlegként kérték, azzal, hogy az induláshoz nagy költségek merültek fel. Ezt a 3000 pengőt a játékok befejezése után visszafizették. Az elszámolásukat nem ismerem, azokat a főszámvevőnek mutatták be, de az elszámolás engem nem is érdekelt, mert a pénzt visszafizették, a város hatóságát tehát közelebről nem érintette a dolog. Bizonyos, hogy a kölcsön folyósítása előtt is krupulusaink voltak. Féltünk, hogy elvesz a pénz, de a kisgyűlés akarata az volt, hogy a város segítse a rendezőséget. A belügyminisztériumba a főispán ur és én sürgöttük ki a kölcsön jóváhagyását.

— Való-e az, — kérdezte az elnök —, hogy a kérelem előterjesztésekor ön és a főszámvevő tiltakozott?

— Csak azért mert nem volt fedezet.

— Van-e tudomása arról — folytatta az elnök —, hogy Pásztor a kisgyűlés előtt a városházát kapacitálta volna?

— Nem tudok erről és nem is hiszem.

Dr. Molnár bíró: Volt-e valami szerepe a kölcsönnél annak, hogy az egyik rendező városháza?

— Nem volt. A kérés olyan célu volt, amelyet a kisgyűlés többsége helyesnek talált, mi is, de nem volt reá fedezet.

Dr. Barta Dezső: Az volt-e az ön meggyőződése, hogy a főmagánvádlók a saját anyagi hasznuk érdekében járnak-e el, vagy pedig kulturális szempontokból?

— Nem az volt a benyomásom, hogy saját

érdekeiket nézik, mert az urak kezdettől fogva hangsúlyozták, hogy be fogják mutatni az elszámolásokat, a nyereséget pedig tartalékolják a többi szezonra.

Dr. Barta: Tudták önök, hogy egy ilyen nagyszabású dolog nagy anyagi kockázattal jár?

— Tudtuk — felelte dr. Pálffy.

Dr. Barta: Azt sziveskedjék megmondani még, hogy ez a 3000 pengő, amelyet a város folyósított, szubvenció volt-e, vagy csak előleg a költségekre melyet vissza kellett nyereség esetén fizetni?

— Az összeg tulajdonképpen biztosíték volt az esetleges deficitekre. Ha nem lett volna aktív az elszámolás, csak akkor vesztett volna el a hénz.

Dr. Barta: Szóval nem arra ment a dolog, hogy a főmagánvádlók a várost megkárosítsák?

— Nem ez volt a cél, távolról sem.

— Lehet-e szó a kisgyűlési tagok megdolgozásáról? — folytatta dr. Barta.

— Fel sem tételezhető a kisgyűlési tagokról, hogy őket megkörnyékezhette volna bárki, csupa olyan ur szólalt fel a rendezőség kérelme mellett, hogy nem lehet szó megdolgozásról. A játékok nagyon szép eredményt jelentettek a városnak, a külföldi, belföldi sajtó sokat foglalkozott ebből az alkalomból Szegeddel. Áriát volt az idegenforgalom. A város hatósága mindjárt löszönetét fejezte ki a rendezőségnek.

Dr. Molnár bíró: A bevételekre vonatkozólag volt-e megállapodás a várossal?

— Voltak bizonyos kikötések. Ugy tudom, hogy a város nem részesült volna a nyereségből, de a nyereségből a rendezőség tartalkalapot volt köteles létesíteni.

Ezek után a bíróság

Scultéty Sándor főszámvevőt

hallgatta ki tanuként. A főszámvevő elmondotta, hogy Pásztor József és Rácz Antal járt el a városházán a szabadterei játékok ügyében: azt kér-

ték, hogyha deficit volna, azt a város 5000 pengő erejéig pótolja. Arról volt szó, hogy a város annyit pótol, amennyi deficit van, ha 1000 pengő, akkor ezret, de legfeljebb 5000 pengőt, ezen felüli veszteséget a rendezők fedezik. A kérelem a kisgyűlés elé került, amely a fedezetet megjelölte. Az esetleges haszonra nézve az volt a megállapodás, hogy abból először a kölcsönt fizetik vissza a városnak, a többi esetleges hasznot a további játékokra tartalékolják. A megszavazott összegből a rendezőség csak 3000 pengőt vett fel és azt azonnal visszafizette a város pénztárába.

A főszámvevő a kérdésekre előadta még, hogy tudomása szerint a haszon egész csekély összeg, talán ezer pengő volt, jelentős anyagi hasznról egyáltalán nem lehet szó, ezt az elszámolásból határozottan tudja. Arra a kérdésre, tud-e arról, hogy a kisgyűlési tagokat megdolgozták volna, kijelentette, hogy nem tud ilyen akcióról, ilyenről nem is hallott. Az sem felel meg a valóságnak, hogy a kisgyűlés határozata „nagy konsternációt“ idézett volna elő.

— Erről nem is lehet szó — vetette közbe az elnök. Tudomásunk szerint a kisgyűlés 14 szóval egy ellenében szavazta meg az 5000 pengőt. Tehát ott nem lehetett konsternáció.

— Én is így tudom — felelte a főszámvevő. Minket viszont támadtak a kisgyűlési tagok, mert először azt mondtuk, hogy nincs fedezet. Azt hangoztatták, hogy ilyen nagyjelentőségű dologra kell fedezetet találni.

— Milyen fedezetet jelölt meg azután a kisgyűlés? — kérdezte Molnár bíró.

— A fedezetet az idegenforgalom révén előálló fogyasztási adó- és vámbejövetelei többlet volt.

— És ez a fedezet azután meglelt? — kérdezte tovább a szavazóbíró.

— Hogyne! Hiszen

a szabadterei játékok idegenforgalma nagy hasznot jelentett a városnak.

Dr. Barta Dezső azt kérdezte a tanutól, hogy kért-e Pásztor József szubvenciót?

— Erről soha szó nem volt. A tény az, hogy Pásztor több ízben is kijelentette, hogy el sem fogadnának szubvenciót. Láttam, hogy nem sajtó anyagi hasznuk miatt dolgoznak, hanem kulturális célok elérése érdekében, mást fel sem tételezhettem róluk. Hangoztatták, hogyha esetleg mutatkozna is haszon, azt a jövő játékokra tartalékolják.

A városnak a szabadterei játékok óriási hasznot jelentettek, mert az idegenforgalom erős mértékben fellendült.

Kijelentette végül Scultéty főszámvevő dr. Lévy védő kérdésére, hogy a rendezőbizottság az elszámolásokat bemutatta, mindenhez számlákat is mellékeltek, jóllehet elszámolással nem tartoztak, csak abban az esetben, ha a deficitet 5000 pengő erejéig a városnak kellett volna fedeznie. Erről azonban nem volt szó, mert a 3000 pengőt is visszafizették.

A főszámvevő vallomása után

az elnök

a következőkkel fordult a vádlotthoz.

— A tényállást az előbbi két vallomás már kellőképpen tisztázta. Ezek után újból megkérdem: hajlandó-e békés uton elintézni az ügyet?

Sajgó kijelentette, hogy ő már korábban is hajlandó lett volna és most is szeretné békésen elintézni az ügyet.

Dr. Barta Dezső, a főmagánvádlók jogi képviselője is hajlandónak mutatkozott abban az esetben, ha a vádlott teljesíti a régi feltételeket.

Az elnök ezután a tárgyalást felfüggesztette. A tárgyalás újbóli megnyitása után bejelentették, hogy a béke létrejött. Sajgó József nyilatkozatot tesz, amelyben teljes elégtételt szolgáltat Pásztor Józsefnek és Rácz Antalnak, kötelezi magát a nyilatkozatnak a Szegedi Naplóban való közzétételére és vállalja a per költségeit. A vádlott által adott

nyilatkozat

a következőképpen szól:

A Szegedi Napló 1933. július 30-iki számában „Játékok a szabad téren“ cím alatt cikk jelent meg, amely a szabadterei játékok támogatását szükségesnek kimondó kisgyűlési határozat kapcsán a szabadterei játékok rendezőinek intencióiival, továbbá a szabadterei játékok várható

MOZI

Széchenyi

A budapesti Kamarakimagsaló műsora

Dalol a vágy . . .

Egy világhírű énekes érdekes története. Josef Schmidt, a világhírű rádió-énekes, Szőke Szakál és Lillian Ditz főszereplésével